

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisorile nefericite nu se primesc — Manuscrisurile nu se restituie.

Pe unu anu 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe unu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

Nr. 286

Luni, Marți 29 Decembrie.

1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei”!

În puține zile se împlinesc 50 de ani, de când „Gazeta Transilvaniei” luptă pentru lățirea culturii române, pentru libertatea și drepturile poporului român.

Pe timpul celei mai cumplite prigoniri a neamului românesc, „Gazeta Transilvaniei” a arborat în mijlocul valoroșilor comercianți români de odinioară din Brașov drapelul rededeptării naționale.

Cinci-deci de ani de muncă, de grele și de necurmte lupte pentru înălțarea și prosperarea românismului se împlinesc.

Generațiunea vechiă și generațiunea cea nouă și-au dat mărta, au pus umărul la umăr, pentru realizarea marelui operei a rededeptării și a liberării poporului român asupra.

Lucrat-au toți cu însuflețire bărbătească și cu statornicia sub drapelul sfânt arborat de „Gazeta Transilvaniei” și urmându deviza nemuritorului bard național: „*Uniți-vă în cugetă uniți-vă în simțiri!*”

Și munca lor a fost încoronată de succes.

Unde eram acum cinci-deci de ani și unde suntem astăzi! De s'a ridicat spiritul poporului român, de s'a întărit conștiința lui națională, de s'a pus temelie la cultura lui națională, cine va susține, că la această lucrare măreață națională n'a avut parte cea mai însemnată parte din drapelul nostru, care a mers totdeauna înainte cu lumina pe cărările întunecoșe ce trebuia să le străbatem?

Credincioși devisei ce și-au ales-o fii nobili și devotați ai națiunii în lupta pentru eliberarea și rededeptarea națiunii române, am făcut tot ce în putință ne-a stat, pentru ca drapelul nostru să poată corespunde cât mai mult greii sale chemări.

Nu ne-am dat înderăt dinaintea nici unei greutăți, gata am fost să aduce ori-ce jertfă, și decă în timpuri mai mult ori mai puțin favorabile, prin cari am trecut, nu am putut să facem mai mult pentru foia noastră decăt am făcut, cauza a fost firma noastră hotărâtă de a păstra în toate împrejurările independența noastră.

Astfel, trebuind să cucerim tărâmul pasu cu pasu, am înaintat încet, der sigur, și abia astăzi, după cinci-deci de ani de muncă, ne vedem în pozițiune de a realiza, cu încordarea tuturor puterilor noastre, cea mai ferbinte dorință a neuitatului și de fericită memoria editoru alu drapelului nostru Iacobu Mureșianu, ca să avem și propria noastră tipografie.

Începându cu ziua de 1 Ianuarie 1888 „Gazeta Transilvaniei” se va tipări în propria noastră tipografie.

În modul acesta ni se dă puțin de a aduce modificări și îmbunătățiri în partea tehnică și redacțională a foii noastre.

Facem toate acestea, fără a cere însă și din partea publicului să facă mai mari jertfe. „Gazeta Transilvaniei” va apăre și dela 1 Ianuarie 1888 încolo totu în condițiunile de până acum ale abonamentului și anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu anu 40 franci.

Aducându această la cunoștința cetitorilor noștri, îi asigurăm, că nu ne vom abate din calea ce-o străbatem acum de jumătate de seculu, ci-că vom lupta și în viitoru cu îndoiță putere și cu același devotamentu pentru apărarea, ridicarea și întărirea românismului.

Și ca să putem contribui cu efectu la realizarea aspirațiunilor noastre îndreptățite naționale în această monarhia, vom stăru înainte de toate să ținem sus și să păstrăm nepătat steagul solidarității noastre naționale, alu unirei și alu bunei înțelegeri între toți factorii poporului nostru.

Suntem tari în convingerea, ca toți cei ce cugetă sincer și curat asupra chemării Românului în aceste critice timpuri vor pune cu noi umărul la umăr și astfel vom merge cu toții înainte, der numai înainte, cu unanima strigare:

Dumnezeu și dreptul nostru!

Redacțiunea.

Brașov, 28 Decembrie 1887.

În săptămâna trecută s'au ținut dese conferințe comune între ministrii din Viena și cei din Pesta. S'a desbătut în aceste conferințe asupra măsurilor financiare și militare ce necesare sunt încă a se lua din cauza situațiunii încordate din afară.

Între altele s'au înțeles ministrii asupra proiectului de lege ce se va prezenta în zilele acestea ambelor parlamente și prin care se dispune convocarea rezerviștilor pe timpul de șapte zile ca să se deprindă cu noua pușcă cu repetiție.

După amăruntelile ce le dau foile vieneze, proiectul de lege are să atingă două scopuri: această deprindere de șapte zile n'are să fie socotită între obișnuitele exerciții anuale de arme; de altă parte are să se dea posibilitatea d'a lua parte la această deprindere și acei rezerviști, cari deja au făcut cele trei exerciții de arme prescrite de lege.

Nu mai încapă îndoială, că rezerviștii trebuiesc deprinși cu ori-ce inovațiune însemnată ce se aduce în armamentul armatei. Der împrejurarea că deja acum s'au convocat rezerviștii trupelor înarmate cu noua pușcă și încă înainte d'a intra în vigoare noua lege, e destulă dovadă că situațiunea e adu totu critică și amenințătoare, cu toate asigurările de pace ce se dau din diferite părți.

E adevărat, că relațiunile dintre Germania și Rusia încep să perde din încordare și a deveni eraș amicale — de cumva au fost vreodată serios turburate — și această în urmă simțelor ce și-le dau cei din Berlin d'a trăi în bună înțelegere cu cei din Petersburg, precum s'a dovedit și cu cesțiunea documentelor falsificate, publicate în urma învoiei țarului în Măntorul imperiului german.

Organul ministeriului rusesc de estere,

„Nord” din Bruxelles, își exprimă bucuria că se restabilește vechia pretinie între Germania și Rusia, și dice că decă toate guvernele aru fi sincere, ca celu german și rusesc adică, atunci s'ar garanta pacea europeană.

Se pare că vorbele din urmă sunt îndreptate monarhiei noastre, cătră care oficiosa rusescă nu se arată nicidecum amicală. Așa vorbindu despre criza ministerială din Serbia, despre căderea lui Ristić dela putere, dice că această cădere e o victorie trecătoare a Austro-Ungariei, der că nu crizele ministeriale s'arbesc arată dispozițiunea țarei; fia Ristić ori altulu la putere în Belgrad, Serbia trebuie sub toate împrejurările să se refuiească cu Austro-Ungaria.

Vorbindu de cesțiunea bulgară, „Nord” dice că ea e mai departe ca ori și când de rezolvare, deoarece Bulgaria o guvernază unu usurpatoru, care e susținut de unele puteri. Nimeni nu se mai poate îndoi, că foia rusescă între puterile care sprijinesc pe principele Bulgariei, înțelege pe Austro-Ungaria.

De altă parte „National-Zeitung” comunică, că Rusia cere înlăturarea Coburgului și alegerea unui nou principe, care să fie de religiunea ortodoxă și să dea garanții pentru menținerea bunelor raporturi cu Rusia. Sub cererea din urmă se înțelege, dice foia oficiosa germană, întorcerea oficerilor ruși și restabilirea unui ministru de războiu rus în Bulgaria.

Decă ținemu sémă că cererile acestea rusesci sunt în contra programului politice externe a Austro-Ungariei; că limbajulu foilor oficiose rusesci, îndulcitu față cu Germania, a rămas totu așa de aspru față cu monarhia noastră, mai poate fi vorba de o slăbire a încordării raporturilor dintre Austro-Ungaria și Rusia.

De aceea conferințele comune ce s'au ținut în Viena și măsură militară din urmă, prin care s'au convocat parte din rezerviști la exerciții de arme extraordinare, și încă înainte de a ave în vigoare

o lege pentru acesta, nu dovedesc nicidecum o îmbunătățire a situațiunii.

INVITARE.

În anii 1860—1863 unu număr însemnatu de bărbați zeloși și iubitori de progresulu pressei române, din toate părțile locuite de Români, au făcut diverse contribuții pentru ajutoarea existenței și înlesnirea aparițiunii „Gazetei Transilvaniei”, acomodat cerințelor timpului de atunci:

Fierbinte dorință a Tatălui meu intru fericită memoria Editoru Iacobu Mureșianu, căruia i s'au încredut sumele adunate, a fost de a organiza ca unu fondu acele contribuții ce s'au publicat încă în numiții ani sub diferite titluri ca „fondu de subsidii” pentru „Gazeta”.

Avându de cugetu repositulu meu tată ca la sfârșitul anului 1887 să se retragă dela foia cu totul, se hotărise a realiza intențiunea sa în toamna anului acestuia. Deoarece însă providența nu i-a mai dăruit zile, mi-a lăsat mie cu limbă de mörte să dau eu sémă până la unu crupertu generoșilor contribuitori despre sumele ce i le-au încredințat și despre administrarea lor.

Impiedecatu fiindu prin tristulu casu de mörte și multele și grelele mele ocupațiuni de a face această până acum, viu adu în calitate de editoru și Redactoru alu „Gazetei Transilvaniei” a mi împlini sfânta datorie, invitându pe toți domni cari au contribuit la acele subsidii în anii 1860—1863 și să mai afle încă în viață, cu să binevoiască séu în persoană séu prin mandataru a se înfățișa la o întrunire în ziua de 30 Ianuarie (11 Februarie n.) 1888 în Alba-Iulia, ca orșă situat mai în centru, pentru a lua la cunoștință dărea mea de sémă asupra contribuțiilor din cesțiune și pentru ca să chibzuim și să hotărîm împreună cele de lipsă în privința întrebuințării lor în viitoru. Localulu și ora intru-

nim le voi face cunoscute în fôia cu două săptămâni înainte.

Braşov, 27 Decembrie st. v. 1887.

Dr. Aurel Mureşianu,
Editor şi Redactor.

SCRIRILE ȚILEI.

Averea totală a „Kulturregylet-ului” ardelean, după spusa lui „Kolozsvár,” se socotesc în 300,000 fl. Va să fie delia înființarea sa în fiecare an să sporită cu 100,000 fl. și decă va merge totu așa, „Kolozsvár” crede că peste 7 ani voru avé unu milion. Fondul se sporesce mai ales prin contribuiri sosite din Ungaria. — E mai bine de unu an, de când se laudau Kulturregyletistii că au 300,000 fl. Apoi asta-i sporul? Și se nu se uite că numai pe hârtia sunt 300,000, în realitate Kulturregyletul pôte dice fără temă de a fi desmințit: decatu se fii calic, mai bine se n'ai nimic.

—x—

După raportul din urmă al vicecomitelui în comitatul Caras-Severinului există 432 de școle populare cu 525 locale de învățământ; din aceste sunt școle ale statului 17, comunale 165, confesionale 249 și private 1. Din cele confesionale 195 sunt gr. or., 25 gr. cat., 25 gr. cat., 20 romano-catolice, 3 helvetice, 4 israelite și 2 protestante. În Caransebeș există și unu institut pedagogic gr. or., în care s'au ținut în anul curentu examinare de calificățiune, la care s'au fostu însușit 24 de candidați, și dintre carl au fostu dechiarat de calificat 18. Personalul învățătorilor cu excepțiunea institutului pedagogic amintit a existat din 532 de învățatori și anume 476 de bărbați și 56 de femei; între învățatori sunt și 17 preoți. Diplome de calificățiune posed 471, nu posed aceta diplomă 61 școlari de școală și preoți. Resultatul învățământului în anul trecut școlar peste tot luat a fost satisfăcătoriu, ce se pôte atribui împrejurării, că învățatorii înaintați în etate parte repozându, parte fiindu pensionați, generațiunea cea nouă a învățătorilor se nisuesce a satisface chemărel ei înalte cu devotamentu deplinu. Limba ungerescă se propune în acele școli, în care învățatorii o pricepu. Pentru acele școli în care învățatorii mai bătrâni nu știu ungeresc, au fostu provocați susținătorii școlilor a pune suplenți pentru limba ungerescă. — Fiindu că așa cere maghiarizarea!

—x—

Ministrul ungeresc Trefort înainte de aceta cu o lună a adresat câtră principele-primat romano-catolic al Ungariei, Simor, unu rescript, în care Ministrul aduce la cunoștința primatului dorința și tendința sa, de a vedé reorganizate din fundamentu seminariile protestante romano-catolice, avându a se desființa seminariile preoțesci mai mici. Cestiunea sulevată fiindu de cea mai importantă însemnătate, Ministrul o-a adus și la cunoștința Majestății Sale și Majestății Sa o-a luat la cunoștința. Primatule încă nu a răspuns. — Este admirabilă universalitatea ministrului-ordonanță! Incepându dela dopurile sticlelor pentru transportarea apelor minerale până la seminariile romano-catolice nu este terent, pe care se nu se încerce elu a introduce reforme radicale — în interesul maghiarismului.

—x—

D-lu Necylae Brană de Lemeni a deschis cancelaria advocațională în Braşov.

—x—

Cu ocaziunea incendiului din anul trecut st. n. în

Covasna au ars și 566 fl. 32 cr. incasați din dare. Judele, notarul și collectorul de dare, fiindu condamnați a restitui aceta sumă, făcără recursu la comisiunea administrativă a comitatului Trei-Scaune. Aceta însă respinse recursul motivându, că nu trebuia să se țină în comună mai multu de 50 fl., deorece nu există o cassă sigură contra focului, respectivii ar fi fostu obligați să trimetă banii prin poște la oficiul r. de dare.

—x—

Serată va arangia Corul vocalu român din Biserica-albă joi în 31 Decembrie st. v. 1887 (12 Ianuarie st. n. 1888) în preseara de Sân-Văsiu (anul nou) în localitățile reuniunii germane așa numite „Burg.” Programa: 1. „Piesă musicală,” executată de capela militară a reg. c. r. de intr. Nr. 33. 2. „Serenada,” coru bărbat. cu bariton solo de O. R. Caras, de corul vocalu. 3. „Doi ochi,” sopransolo de G. Ventură cu acompaniarea de fortepianu. 4. „Balada brăscelor,” coru comicu pentru voci bărbătesci de R. Genée, executată în costume și masche de brăște, de corul vocalu, prelungă acompaniarea de fortepianu. 5. „Piesă musicală,” executată de capela mil. a reg. c. r. de intr. Nr. 33. 6. „Creditorii,” reprezentare teatrală comică într'unu act de V. Alexandri. Persoanele: Alexandru Verișan, actor. D-ra Aglae, actriță. Tachi Jăvrescu în etate de 50 ani adoratorele Aglaei. Un croitor, un ciobotar, un cofetar, un usurariu, creditor. Unu servitor. Urmează apoi jocul. La miezul nopții: 7. „Promenada principesei,” tablou viu după C. Böcker. 8. a) „Dărmarea Troiei,” și b) „Victoria Grecilor asupra Troiei.” tablouri vii ambele după Schiller. 9. Presentarea Estudiantino Espagnola în costume spaniole sub conducerea impresarului lor. Scenă comică. Felicitare la anul nou. Bilete de intrare se află de vânzare la D-nii: D. Balănescu, N. Krestics și fiu. Alois Mina și Teobald Hepke cu prețulu de 70 cr., ér sera la casă cu 80 cr. Membrii ajutatori ai corului au intrare gratuit. Inceputul la 8 ore sera. Biserica-albă în luna Decembrie 1887. Corul vocalu român.

Literatură. — Raportu asupra școlilor normale din Germania, lucratu la înărcinarea ministerului român de culte și instrucțiune publică și prezentat d-lui Dimitrie A. Sturza, ca ministru de culte și instrucțiune publică alu României. Auctor: Vasile Măndreanu, profesor la școla normală de institutori din București. Opul de față cuprinde o privire istorică asupra școlilor normale din Germania, organizarea actuală a acestor școle, mai alesu acelor din Prusia, după care sunt organizate mai tote celelalte, descrie condițiile și modul de curgerii esamenului de învățator. În fine arată autorul unele îmbunătățiri ce ar fi să se facă cu privire la școlele normale ale României.

Analele Fundațiunei Alesandru și Ana Nedelcu. Fasciculul I. Edițiunea comitetului parochial alu bisericeii gr. or. române din Lugos. Cuprinde: 1. Testamentul și literile fundaționale. 2. Statutele pentru administrarea fundațiunei.

Fizică pentru școlele poporale, lucratu de d-lu profesor din Braşov Dionisie Făgărășanu. Opul are 132 pag. formatu 8° cu 74 ilustrațiuni intercalate în text. Prețulu 40 cr. — Cărticea de față cuprinde materialul din fizică prescriș în normativul școlar din 1882, la a căruia tractare auctorul a avut în vedere atâtu partea formală, cât și partea practică a instrucțiunei. Mai virtos a avut autorul în considerare experimentele, precum și aplicarea cunoștințelor câștigate pe baza experimentelor. Experimentele sunt simple și ușore, prin urmare ușor executabile din partea învățătorului. Se arată modul cum se aplică legile fizice în viața practică, se esplică fenomenele de căpeteniă, ce obvinu în viață, cuprinzându ici, colea și unele reguli sanitare. În interesul poporului agricultor autorul n'a întrelăsat a arăta și momentele acelea, din care se pôte

deduce la amblarea timpului. Peste totu, opul este forte bogat în materie și promite a fi destul de corăspunzător scopului instrucțiunei, pentru care este scriș.

Literatură. — S'au pus sub presă și voru apăre în curend: Dile negre, poesii de Th. M. Stoenscu. Prețulu unui volumu, prin abonamentu 2 lei, după apariția 3 lei. Doritorii d'a se abona la aceta volumu pôte admite prin mandat seu timbre poștale prețulu 2 lei — la administrația Revistei Literare, Bulevardul Elisabeta Nr. 8 — București. — Cine v'a procura cinci abonamente primește din partea autorului, gratis, unu volumu în legătură de luxu.

Programul

serbării jubileului de 50 de ani alu „Gazetei Transilvaniei”.

I. Joi în 31 Decembrie 1887 conductu de torțe la 6 ore sera. Conductul poriesce din Prundu și se opresce în piața înaintea redacțiunei „Gazetei Transilvaniei”.

II. După conductu serată musicală împreună cu dansu în sala „Hotelului Nr 1”.

III. Vineri în 1 Ianuarie 1888 la 2 ore p. m. banquet în sala dela „Hotelul pomulu verde”.

Braşov, în 27 Decembrie 1887.

Comitetul arangiatoru.

O întâmpinare.

Suntemu rugați a publica următoarele:

Onorată Redacțiune! Față de articolul vătămătoru la adresa subsemnaților, publicat cu datulu 9 (21) Iunie a. c. „din Săcuime” în ȝiarul „Gaz. Trans.,” Onorata redacțiune este rugată a declara în N-rulu proximu, decă e solidară cu întregul cuprinsu alu citatei corespondențe.

Intorsurabuzău, 22 Dec. 1887, (3 Ian. 1888.)

Ioan Dima, Alecsiu Niagovits.
paroch gr. orientalu.

Stamă la îndoielă, cetindu rogarea de mai sus, se o publicamă seu nu. Ne-amu hotărât pentru a-o publica și a da domnilor din cestiune răspunsul ce ni'lu ceru.

Decă d-lor se sântu vătămăți prin corespondința publicată înainte c'unu jumătate de an în fôia noastră, fi asiguram înaintea de tote, că ne pare rău, dér nu noi purtăm vina.

Cine i-a pus să mergă la alegeri și se voteze, călcându în picioru decisiunile conferenței române din Sibiu? Ce i-a îndemnat, ca ómen independenti ce sunt, la pasul acesta?

E vorba în corespondența memorată numai și numai de atitudinea d-lor politică. Vătămătoare ar fi fostu aceta corespondință decă ar fi susținut față cu persoanele celor din cestiune unu neadevăr, atingându-se de onorea lor ca persoane private. Așa cevași însu nu s'a întâmplat. Densii au fostu condamnați numai ca Români, cari prin purtarea lor politică la alegeri au călcatu programul nostru național. Astfelu fiindu lucrul, e claru că noi trebuie să fimu solidari cu aceia, cari susțin programul, ér nu cu aceia cari, fără din ori-ce motivu, îl calcă!

Decă d-vii Dima și Neagovits se sântu vătămăți, repetim că ne pare rău, dér n'avem ce să le facem decatu să i sfătuim ca în viitor să procedă astfelu, ca să evite asemenea neplăceri

FOILETONU.

PĂSTORIȚA.

(Alegoriă.)

— De ce plângi copilă? Ce ți s'a întâmplat? De ce versu lacrimi cu atata amar?

Așa avorbi o figură dintr'o lume de noi încă necunoscută, o ființă cum pe pământu nu poți afla, căreia însu i-se închină mai tote poporele. pe o copilă ócheșă: în față palidă de multulu plânsu, pe buze cu suris amar, în ochi cu lacrimi de foc, pe frunte cu crețele cugețarei, ce nelndurata suferință deja și-le a gravat.

Ea sta și plângea cu capulu plecat spre dalbul ei și în care se scurgeau lacrimile, ce ardându lunecau în jos de pe față ei tristă plângea sërmana și suspina la umbra unui stejar înalt și umbros, uitându se pôte de grije, ca se nu i-se împrăstie oile, ce pásceau mai la vale de ea pe colină, liniștite și tăcute. Durerea ei era viă, plânsul amar, și cu acestea era așa de preocupată, încatu nu simți apropiându-se de densa cu pasu ușor acea ființă. Mica mână a acesteia a trebuit să o atingă pe umeru, pentru ca să o deștepte. Și buzele ei se deschisă și vocea ei dulce pronunță înșufletitoare e cuvinte:

— „Deșteptă-te copilă! nu plânge, nu'ți blăstema sôrtea și de mine nu te inspăimânta, căci eu, care-su apărătoarea asupriților, nu ca să te înfric și mustru am venit, ci să te mângăiu; șterge'ți dér din ochi lacrimile și spune'mi durerea ta”.

La auzul acestora tinera păstoriță tresări ușor, unu fioru repede străbătui ființa ei, durerea ca spăimântată i-se îneca în pieptu și cu ochii încă umezi de lacrimi își aruncă privirea în sus, să vadă pe neașteptata ei consolătoare. Și ea observă înainte'i o ființă cum n'a vedutu în viața ei vreodată, o figură înaltă, sveltă, îmbrăcată totu în alb, portulu spiritelor inocente. Prin vëlul alb, ce cu demnitate venerabilă acoperea virginala ei față, se putea de-abia zări o înfățișare simpatică și blândă, cu ochi duiosi, cari acum cuprinși de compătimire luciau cu o duiosă iresistibilă, ce te face să plângi.

Copila se uimi, dér nu se spăria, ci din contră figura străină i se părui atât de amabilă și bine-voitoare, încatu fără a mai aștepta vre unu indemn începui a vorbi:

— „Durerea mea 'mi este mare, cu tote acestea îndrăznesc a ți-o descoperi fără nici o șfeliă, încredându-mă cu totă inima în bunătatea și iubirea ta, n'am nici o frică, căci lacrimile mele sunt isvorite dintr'o inimă curată și nevinovată. Dumneșu scie de durerea

mea; elu scie că ea e legiuită și nu mă tem, că va lăsa să mă ispitescă unu spirit, ce ar voi răul sufletului meu suletu. Ți-oiu spune dér totă istoria acelu-cetatorulu mele suferințe.

„Eă, iubită străină! totu cât poți vedé de aici cu ochii: păduri, câmpuri, văi, au fostu odată bunulu nostru, câștigat cu sudori de sânge de neuitatul meu părinte, care l'a și păstrat întreg până la mórtea sa, când apoi mi-a rămasu totu mie, pentru că eu eram singurul copil. Dér cu mórtea bunului meu părinte s'a dus și totă fericirea mea! După mórtea sa, mama a pășit de nou la căsătorie, și așa de repețe ori. Cășatoriile însu au fostu nefericite, căci tătani vitregi n'au sciut păstra bunulu. În urmă voia Domnului a fostu ca totuși să rămână mama veduvă. N'a trecut mult și vedeai, că ađi vine unu străin, mare altulu, și fără multă vorbă se aședa cu tote ale sale pe pământulu nostru și făcea ce-i plăcea lui. Mama nu era în stare să se pôte măsura în puteri cu ei, ér eu eram prin tinera. Așa cu voia, fără voia, căuta să i suferim pe moșia noastră și să facă cu ea ce voru face, numai eu nu ne mai neliniștesc. Străinii steteau cât steteau, li-se ura și se cam mai duceau pe aici încolo de bună voia ori apoi veneau alții li alungau cu puterea și le cuprindeau aceștia locul.

Așa s'a întâmplat de mai multe ori una după alta

și atunci noi vom fi cei dintâi, cari fi vom felicită și îi vom lauda, căci nu e destul ca cineva să fi om nepătat în cele private și în oficiul său, ci trebuie să fi nepătat și ca Român, cu caracter național.

Cum s'ar pute ajuta la mai sigura înaintare culturală și materială în știință și avere a poporului nostru preste tot? I. Relele de carl suferă poporul nostru și combaterea acelor. II. Indicarea (arătarea) mijloacelor ducătoare la scop.

Disertațiune ce avea să fiă cetită cu ocaziunea adunării generale a despărțim. II al Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român, ținută în 30 Octomvre (11 Nov.) a. c. în Făgăraș.

Motto:Uniți-vă în cuget, uniți-vă în simțiri!... a dîsu laureatului poetu Andr. Mureșianu

(Urmare.)

12. Intre relele cele mai de frunte se numără și *neinteresarea față de școlă*. In cele mai multe comune frunțașii comunei de tôte se interesază (se îngrijesc), până și a tocmii: vâcarii, boarii, chiar și porcarii harnici; dîr când e vorba de școlă, bat'o pîrdalnică, atunci nimeni nu mai are grija ei, ea rămîne în scirea Domnului. Toți oamenii din sat strigă: să fiă porcaru harnic, să ne grijescă porcii bine, că de nu — e rău; când e vorba de școlă și de dascăl, se întorce foia, atunci cu toții strigă: fiă cum o fi, numai lesne (efinid) să fiă! (se înțelege, puși la cale de multe ori de cine n'ar trebui să facă așa ceva), că, vedeți D-văsră, omeni buni, că de unde se mai plătesc și dascălului 100—200 fl.? Aia e o sumă de bani! — Par'că nu-i lucru curat!... Preste totu loculu au ajuns bani, dîr când e vorba de dascăl, atunci e pace: nu-să bani, i-a înghițit pămîntulu!

Până când totu așa? până când să fiă intai porcarulu satului, apoi dascălulu? — Pre lângă acestu rău mai sunt alte o miia pre capulu bietului dascăl. Cercetarea școlii, în cele mai multe locuri, este atât de neregulată și neglăsă, încât stă bietulu dascăl să ia lumea în cap. Nimeni nu are grija. Merge la preoi, ca directoru școlaru, de aci la jude și notar, adecă dela Ana la Caiafa; dîr nici unulu n'are urechi să-lu audă. Fă acum progresu, dascăle!

Trebuie bietulu om să mîrgă ca jalba'n proptu la pretură, de aci la vice-comite, inspectorulu de școlă etc., dîr nici o mîngăiere, căci tôte plînsorile lui se dau totu în sat, unde, decă omeni incredințați cu conducerea școlii și comunei aveau numai puțină tragere de inimă pentru școlă și prin acesta pentru binele comunei: puteau face totu; dîr ce să-i faci necazului, decă bietulu dascăl — ne-avîndu nici el cu ce trăi — n'are de unde da „bacșișuri“ și „aldamaș-uri“?

Dîr până când să mîrgă totu așa? Voimă ca dîr alții să ne pîrte grija? Dîr atunci numai nu ne va părea bine!

13. In alte comune buna înțelegere lipsesce dintre frunțașii comunei, bine observat, că cu Ovreiulu — cărciumaru toți trăiesc bine, fiind încă ajutat a acela de aci nemernic frunțaș, ca mai bine să exploateze (despăie) bietulu poporu, carele lipsit de adevărați conducători, cari au să-i dea povețe bune: îl imbrăncesc sub sarcinele ce i le aruncă pe capu acei falși (neadevărați) conducători în unire cu ovreiulu, carele în cele din urmă profitînd de neînțelegerea dintre frați, îi despăie pe toți fără nici o milă și crutare.

Mai e de lipsă a spune cine pîrtă vina și aci?

14. Multe comune au frumoșe venit comunale, și cu tôte acestea nu se ajungu, ba încă trebuie să facă și *împrumuturi*, pe cari apoi tot bieții locuitorii trebuie să le plătescă. Acesta încă este o dovadă destul de tristă, că administrarea averii comunei e rea, conducătorii să îngrijesc numai de punga proprie, în locu de a mai pune prisosința la o parte, cu care apoi să se ajute poporul în casu de foc, secetă, inundări, grindină ș. a.

Dîr în câte locuri se face acesta?

15. Precum stau trebile școlii cu cercetarea, cu plata dascălului, așa stau în multe locuri — unde sunt — fondurile bisericesc și scolare. Si aci cine-i mai tare acela-i mai mare. Socotelile (rațiunile) bisericesc nu se dau cu anii întregi; nime nu știe de sôrtea lor; Interesele nu se încassază regulat, sêu decă se încassază

când deodată într'o dî ne trezim pe capulu nostru cu unu altu străin, peritu-i-ar fi răutatea! Ce-au fostu cei lalți de mai nainte urginați, acesta i-a întrecutu pe toți. Ce socotescu? Vine la noi și fără a mai bate în ușa intră în lăuntru și dîce răsălită cătră mama: „Vecină, tu ai de tôte ce-ți trebuie, ba încă îți și prisosesce, n'ai de cătu copila asta (aici m'a arătat cu degetulu), așa eu cred, că ai pute să mă primesci și pe mine ca copilă al tău.“ — „Eu“, i-a răspuns mama supărată, ca copilă al meu nu te pot primi, căci eu am una și alții nu mi trebuie. De acesta singură, decă m'ășu pute bine îngriji, dîr nu încă și de alții! — „Cred“, o întrepruse îndrăznetulu venit, „decă ar merge așa cum voiesc. Ecă-mă-să aici, alege: ori primesce mă, ori scote-mă din casa ta, decă pot.“ Ce cuget, binevenita mea sôtă, ce-am făcut din ce oră aveam datorința se apăr pe mama? M'am dat la luptă, sôrtea însă m'a fost nepărtinitore. In daru m'am încordat puterile mele ca să esu învingătoare, căci întemplantă a vouti ca într'o clipă nefericită să capetu o lovitură puternică la cap. Atunci îndată au început a mă pîrasi puterile și cum, cum nu, am încetat dela luptă.

(Va urma)

de unulu și de altulu, nu incurgu în casă să fructifice mai departe, cu unu cuvîntu încercături peste încercături. Onore excepțiunilor!

Până când să mai așteptăm, ca alții să facă ordine la noi în casă??

..Mai sunt și alte multe rele, cari rod la bunăstarea poporului nostru și cari de asemenea trebuie vindecate, până încă nu e prea târziu.

II. Arătîndu în cele de sus relele de cari suferă poporul nostru, urmază să arăt și mijlocele prin cari s'ar pute stîrpi acele rele și prin cari apoi s'ar pute ajuta și la înaintarea poporului nostru.

Intrebarea cea dintâi este: în fața lipselor celor mari, cum s'ar mai pute înmulți venitele poporului nostru?

1. Fiind-că poporul nostru în partea lui precumpnitore se ocupă cu agricultura (lucrarea pămîntului), trebuie să ne silim cu toții, ca acesta să se întemple după descoperirile cele mai noue ale agronomiei, (știința despre cultivarea pămîntului), er nu numai după obiceiurile rămase dela moși de strămoși. Spre scopulu a cesta se recere ca să se procure cărți de economie, a cele să se esplice poporului nostru și totodată să se pună și în lucrare cele aflate și învățate. Vîdîndu apoi poporul că o învățatură nouă i-a prins bine, i-a adus în urmă și venit mai mult ca pîn'acum, cu tragere de inimă va urma și alte lucruri, care i-le vom arăta, spune și învăța.

Fiindcă atari cărți de economie nu prea avem, afară de unele broșurele neînsemnate, cari puțin ne pot ajuta, ar fi de dorit, ca decă e, ca într'adevăr să corăspundă mama noastră „Asociațiune pentru lit. și cult. pop. rom.“ titulei din frunte și respective despărțimintele aceleia: să publice premie pentru disertațiun în ramulu economiei câmpului și de vite etc. etc. Acelea apoi să se cetescă în adunări generale ale despărțimintelor, să se tipărescă în broșurele separate, să se împartă pentru „bibliotecile populare“, cari credem, că dîr să voru înființa odată în tôte comuna; să se cetescă și esplice de preoi și învățători poporului, și în urmă să se pună și în pracsă (lucrare).

Acestea cred că ar aduce mai mare și mai mult folos, decă tôte povești despre smei și bălauri, cari vedem că au început a se înmulți și la noi biazor, și pe cari decă chiar le-ar ceti poporul — după cum au menire, totu nu se alege cu alta, decă tôte povești. Atragem atențiunea celor în drept.

Ne trebuie cărți cu învățaturi folositoare pentru popor, er nu numai povești și er povești, căci a trecut de multu lumea poveștilor și a miturilor... Știu, că voru încerca a justifica acesta prin împrurarea, că poveștile au scopulu: escitărei (stîrnirei) gustului de cetit în popor. Bine, dîr totu povești să fiă, decă nu-i-le va ceti și esplica cineva, poporul totu nu-le cetesce. Dîr întreb eu: Ce folos avem și ce a câștigat poporul, decă va sei cu o poveste mai mult? Nu sunt, nu-i vorbă, contra poveștilor, mai ales că ele fac parte din literatura poporului, dîr vorba e să nu dăm poporului numai povești.

Ne trebuie cărți folositoare pentru trebuințele zilnice ale poporului. In direcțiunea acesta ar fi de dorit ca să lucre fiă care despărțimintu al „Asociațiunii trans. pentru lit. și cult. pop. rom.“, căci numai așa se va atinge mai curînd scopulu la care țintesc a ajunge. Er ca acestea să se răspîndescă mai cu înlesnire în popor, ar fi de dorit:

a.) Ca în fiă-care comună să se țină „prelegeri de sêră“, barem Dumineca și sêrbătorea, — decă în altu timp nu se va pute. In cele apoi preotulu cu învățătorulu să cetescă broșuri, disertațiun și cărți de economie și să le esplice poporului — din firu în pîr; să-i spună și arate cum facu omeni în alte părți, în alte țări, ce folos au, ce venit trag, și în urmă să-i îndemne ca să facă și ei așa, că atunci și ei urmîndu astfel totu asemenea folose și venit voru avé.

Prelegerile acestea să se țină în școlă în timpul iernei, până cătră primăveră (sêu barem numai în cele două posturi lungi), când apoi poporul cele aușite să le pună și'n lucrare.

Spre a ține pre ascultători în continuă atențiune se potu intercala (intrețese) de prin foi și sciri de ale dîlei și alte variațiuni, ce multu contribuie la mărirea atențiunii. Spre scopulu acesta se recere, ca în tôte comuna să fiă și vr'unulu său două dîre politice, ce se potu procura prin asociere. Cumcă poporul are mare aplicare a auși uua și alta din foi, ce se întemplantă în lumea mare, se vede de acolo, că cum te vede cu vr'o hîrtia în mînă, te întrebă: „Da ce mai spun gazetele, domnule? Face-se bătae? Fi-va mai bine ori mai rău, că — Dumneșu să ne ierte, — de rău ne-am saturat pînă'n gât!“....

b) Prelegerile să se anuțe în biserică mai înainte cu două-trei Dumineci prin preot și învățător, să se arate scopulu și folosulu lor, și poporul de sigur se va însușeți de atari lucruri, pe la noi noue și lui încă necunoscute. Prelegerile au să fiă serioșe, în totu timpul foru să domnescă ordinea cea mai bună; să nu fiă iertat lumatul și alte povești nepotrivite scopului; apoi de „jucatul în cărți“ si în fine încheierea cu unu „aldamaș“, ca cum se încheie multe trebur de ale nōstre pe sate, nici vorbă nu pōte fi. Să se încheie însă cu cântări naționale și bisericesc, asta e tare la loc și potrivit scopului. Formarea de „coruri de plugari“ pretutindenea încă este o trebuință neapărată de lipsă.

(Va urma.)

Sciri polițienesci. La 5 Ianuarie n. a fost găsită înghețată în locuința sa din Ulița din dos, muncitōrea Maria Budai.

Sămbătă a. m. învățacul Varga Iosef dela cismarulu Kozta Carol făcu însuși arătare la poliția că la începutulu lunei Ianuarie n. a furat o păpușă din pră-

vălia de galanterii a lui Iosef Teutsch și a dăruit'o copiilor stăpânului său.

La 4 Ianuarie n. sêra s'a perdatu pe drumu din Brașovu-vechiu cătră Ulița vămii unu pachet de cărți. Afătorulu să le depună la poliția.

Ultime sciri.

Londra, 7 Ianuarie. — Se anuțe din Viena lui „Times“ că opiniunea în Austria este impresionată într'unu modu dispăcutu de persistența ce pune presa germană pentru a repeta, că Germania și Austria au interese deosebite în Orientu, și că Bulgaria nu e nimic pentru Germania.

Se telegrafiază din St. Petersburg lui „Times“, că Rusia așteptă ca Austria să lapede, după cum a făcut'o și Germania, cauza prințului de Coburgu.

Correspondentulu berlinezu al lui „Standard“ anuțe dîrului său că cercurile politice germane totu mai consideră situațiunea ca forte încordată.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

VIENA, 7 Ianuarie. — In conferințele comune ale ministrilor s'a admisu proiectulu de lege după care rezervisti potu fi chiamați, după trebuința, la esercițiu de arme pe celu multu 7 dîle, pentru ca să se deprindă cu noua armă cu repetiția. Dispozițiunea are și putere retroactivă.

SOFIA, 7 Ianuarie. — La Burgas a fostu împrăștiată o bandă de tâlhari constătătoare din 60 Muntenegreni. Acestia au avutu 10 morți, gendarmii unu mortu.

CLUSIU, 7 Ianuarie. — Someșulu a eșitu din albiă lângă Feneșu. Aci nu e pericolu.

BERLINU, 7 Ianuarie. — In scrisōrea-răspunsu la felicitările de anul nou din partea magistratului, împăratulu își esprimă speranța, că va desvolta și mai departe bunăstarea sub scutul păcii durabile pe care Dumneșu să o țină.

ROMA, 7 Ianuarie. — Esposițiunea Vaticanului s'a deschis cu mare pompă.

PESTA, 9 Ianuarie. — Deputatulu Alecsandru Csanady, căruia întręga pressă i-a consacratu necrolōge, n'a murit.

CONSTANTINOPOL, 9 Ianuarie. — Prințulu Muntenegruului a încunosciințat pe Pôrta, că o bandă vrea să debarce pe litoralulu Rumeliei orientale. Depeșă veni însă târziu, dîr într'aceea bandă fu încungiurată de militari bulgari și împrăștiată.

DIVERSE.

Cărbunii de lemn ca mediu de îngrășare. — Cărbunii de lemn adauși la nutrețulu vitelor cornute sêu altu oilor, au acelu efect, că măresc natura și accelerează producțiunea de carne. Cărbunii (o litră pentru 25 de ori) se amestecă în țărițe, cari apoi le împrăștiăm între nutreț. Cărbunii trebuie să fiă curați și ținuți în locu uscat.

Necrolōg. — Maria Hannia născ. Bădila în etate de 57 ani, după lungi și grele suferințe, astăzi la 2 ore diminea și-a datu nobilulu sufletu în mînile Creatorului.

Rămășițele pămîntesc se voru transporta Duminecă în 27 Decemvre 1887 (8 Ianuarie 1888) la 2 ore după amîd din casa proprie, strada urezului Nr. 19, în cimiterulu greco-răsăritenulu dela pōrta turnului spre repaust eternu. In vecl pomenirea ei!

Sibiu, 25 Decemvre st. v. 1887.

Ioanū Hannia, protopresbitor și directoru seminarialu ca sotu. Ioanū Bădila, jude regescu la tribunalu, ca frate. Iacobū Bolloga, consiliaru aliciu în pensiune. Ioana Bădila născ. Moldovanu, cumnată. Anna Moga născ. Bolloga. Maria Dima născ. Bolloga. Valeriu Bolloga, dirigentu de bancă. Dr. Ioanū Moga. George Dima, profesor seminarialu, ca nepot. Alecsandrina, Eugenia, Aurelia, Anicuța Ionelū și Cornelia Moga, Mariōra și Ionelū Dima, strănepot.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potu cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru și Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 4 Ianuarie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	96.45	Bonuri croato-slavone	101 —
Rentă de hârtia 5%	80.—	Despăgubire p. dijma de vin ung.	98.75
Imprumutul căilor ferate ungare	148.—	Imprumutul cu premiu ung.	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	93 —	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	—	Renta de hârtia austriacă	76.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	110.25	Renta de arg. austr.	73.20
Bonuri rurale ungare	100.—	Renta de aur austr.	107.90
Bonuri cu cl. de sortare 100.50	—	Losurile din 1860	137.75
Bonuri rurale Banat-Timșu	101.50	Acțiunile băncii austro-ungare	858 —
Bonuri cu cl. de sortare 101 —	—	Act. băncii de credit ung. 270.—	—
Bonuri rurale transilvane 101 —	—	Act. băncii de credit austr. 269.90	—
		Argintul — Galben: împărțesci	6.01
		Napoleon-d'or	10.04
		Mărei 100 imp. germ.	12.87
		Londra 19 Livres sterlinge	125.90

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 14 Decembrie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	93 1/2	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	96 —	97 —
„ convert. (6%)	91 —	92 —
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34 —	36 —
Credit fonc. rural (7%)	105 —	106 —
„ „ (5%)	91 1/4	92 1/4
„ „ urban (7%)	103 —	104 —
„ „ (6%)	96 —	97 —
„ „ (5%)	87 1/2	88 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
„ „ Națională	—	—
Aur contra bilete de banca	14. 1/4	15.—
Banote austriace contra aur.	2.03	2.04

Cursul pieței Brașov

din 5 Ianuarie st. n. 1887.

	Cump.	vënd.
Banote românești	8.43	8.45
Argint românesc	8.40	8.43
Napoleon-d'or	10.03	10.06
Lire turcesci	11.27	11.30
Imperiali	10.26	10.29
Galbeni	5.90	5.92
Scrierile fonc. „Albina” 6%	101.—	102.—
„ „ „ 5%	98.—	99.—
Ruble Rusești	109.—	110.—
Discontul	6 1/2—8% pe an.	

Incunoscianțare!

Farmaciiții din Brașov au hotărât unanim în adunarea lor din 5 Decembrie 1887, forțați prin pretențiunile mai mari ce li se fac, și în considerarea raporturilor nefavorabile, cari dînică se formează, ca pentru spităli, infirmerii, case pentru casuri de bôla, reuniuni pentru casuri de bôla și pentru calea ferată, să ficeze reducția din preț la 10%. La persoane private nu se pôte acorda nici or educația. Membrii reuniunilor pentru casuri de bôla, a caselor pentru casuri de bôla și amplotiații dela calea ferată spre comoditatea lor se pot servi de ori ce farmacia, de ôrece în fie-care farmacia se distribuie medicamente în contul menționatelor case, reuniuni etc.

Farmaciiții din Brașov: Carl Schuster, Ferdinand Jekelius, Johann Gooss, Eduard Kugler, Friedrich Stenner, Julius Hornung, Victor Klein, Franz Kelleman, Heinrich G. Oberth. 1—3

Sz. 10.424/1887.

Hirdetmény.

alisp.

A vizjogi törvény (1885 évi XXIII t. cz.) 189 §-a valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés- ipar és kereskedelmi, és a közmunka és közlekedési m. k. Minister urnak által egyetértôleg m. évi Deczember 31-én 45689. szám alatt kibocsátott általános rendelet 87 §-a alapján felszálitom a vármegyeterületén fennálló

viziművek és vízhasználati jogositványok tulajdonosait, hogy a jogositványaikra vonatkozó engedélyt a mennyiben az 1886 évi September hó 8 án 5803 sz. hirdetemnyem daczára eddig esetleg még nem adták be most már jövô 1888. évi Mártius hó végeig nálom irásban mutaessák be, vagy pedig irásban igazolják azt hogy viziműveik az 1886. évi Ianuár ho 1-je óta háborítlanul fennállanak a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértenék és mint ilyenek az illetékes hatóságok által károsoknak találtattak volna.

Megjegyeztetik hogy a bejelentések a vizjogitörvények, 191. §-ának második bekezdése értelmében bélyegmentések. Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szolgáló vizimunkálat tulajdonosára kiterjeszti tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, iparivállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán esatornákra, mesterséges viztartokra, védgátokra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogositványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fenn kitözött határidôben nem jelentkeznek, azoknak viziművei az idézett törvény 190. §-a értelmében nem létezôknek fognak tekintetni és az ily viziművekre nézve a vizjogi törvény 163. és következô szakaszai és a hivatkozott általános ministeri szabályrendelet 3—32, §-ai lesznek alkalmazandók.

Fogarason, 1887. évi Deczember hó 27-én.

3—3

Gramoiu Dániel, alispán.

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU,”

— GHERLA — SZ.-UJVÁR. —

AMICULŪ FAMILIEI. Diarü beletristă și enciclopedică-literară cu ilustrațiuni, Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în număr de câte 1 1/2—2 1/2 côle cu ilustrațiuni frumoșe; și publică articlii sociali, poesiă, nuvele, romanuri, suvenirii de călătorii ș. a. — Mai departe tractează cesiuni literare și științifice, cu reflesione le cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patria și străinătate; și prin umor dulce și satiră alăsă nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijele vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre poștali.

PREOTUL ROMÂN. Revistă biserică-că, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare de câte 2 1/4—3 1/4 côle; și publică articlii din sfera tuturor științelor teologice și între acestia multe de predice pe dumineci, serbătorii și diverse ocașuni, — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literari. — Prețul de abonamentu pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de banca și în timbre poștali.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vëndare și următorele cărți:

Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinarü. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Nuvelă originală de Paulina C. Z. Rovinarü. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Nuvelă originală. — Continuarea nuvelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinarü. Prețul 15 cr.

Fontăna dorului. Nuvelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrănu craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Elü trebuie să se însore. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Nuvelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsman, de Ioanü Tarco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé, membru alü academiei. franceze. Prețul 10 cr.

Barbu cobzarulü. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantulü. Comedia în 5 acte, după Augustö Kotzebue tradusă de Ioanü St. Șaluță. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa'ele gimnasiului din Fiume prin Vincetiü Nicöră prof. gimnas. Cu portretulü M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unü volumü de 102 pagine, cuprinde 103 poesi bine alese și arangiate. Prețul redusü (dela 1 fl 20 cr. la) 60 cr.

Trandafirü și viorele, poesi populare culese de Ioanü Popü Reteganulü. Unü volumü din 14 côle. Prețul 60 cr.

Tesaurulü dela Petrösa seu Cloșca cu pui ei de aurü. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologiă. Discusiuni filosofice și istorice maghiare privitoare la Romanü, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulü Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere invederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. (Opü completă) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Töte trei impreună costan 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Românü Cartea I. II. III. IV. cuprinde materi forte interesante și amusante. Prețul la töte patru 1 fl., câte una deosebitü 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinda materi forte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Colecte de Recepte din economiä, industria, comerciu și chemiä, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scölele popor. de T. Roșiu. Ed II. Prețul 30 cr.

Indreptarü teoreticü și practicü pentru învățămëntulü intuitivü în folosul elevilorü normalü (pre-

parandiali), a invetatorilorü și a altorü bărbați de scöla, de V. Gr. Borgovanü, profesorü preparandialü. Prețul unui esemplarü cu porto francatü 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura noastră pedagogică abia aflămü vre-unü opü, intocmitü după lipsele scölelorü nostre in mäsura în care este acesta! pentru aceea ilü și recomandämü mai alesü Directorilorü și invetatorilorü ca celorü in prima linia interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românü. De Vas. Gr. Borgovanü. Prețul 15 cr.

Manualü de Gramatica limbei române pentru scölele poporali in 3 cursuri de Maximü Popü profesorü la gimnasiulü din Näsödü. — Manualulü acesta este aprobatü prin înaltulü Ministerü de cultü și instructiune publică cu rescriptulü de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mö uita. Colectiune de versuri funebreli, urmate de iertaciuni, epitafiä s. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătore la propunerea calcularei in scöla poporală pentru invetatori și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavrilü Trifu, profesorü preparandialü. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni.

Mărgăritarulü sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cãntări bisericesti forte frumoșe ilustrată. Prețul unui esemplarü broșatü 40 cr. legatü 50 cr. legatü in pãnză 60 cr. legatü mai finü 60, 80, 90 cr. 1 fl., in legătură de luxü 1.50—2.50.

Miculü mărgăritarü sufletescü. Cãrticică de rugăciuni și cãntări bisericesti — frumoșe ilustrată pentru prunzii scolari de ambe secsele. Cu aprobarea jurisdicțiunei sup. bisericesti. Prețul unui esemplarü broșatü 15 cr., — legatü 22 cr., legatü in pãnză 26 cr.

Cãrticică de rugăciuni și cãntări pentru prunzii scolari de ambe secsele. Cu mai multe icöne frumoșe. Prețul unui esemplarü trimisü franco e 10 cr.; — 50 esemplare costan 3 fl.: 100 esempl. 5 fl.

Visulü Prea Sântelü Vergure Maria a Născötorei de D-șeu urmatü de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu mai multe icöne frumoșe. Prețul unui esemplarü epedatü franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusü Christosü. Prețul unui esemplarü legatü e 15 cr.